

Bába Károly szegedi katonatiszt 81 éve kutyával lepte meg lapunk tulajdonosának nagypapáját

MAGYAR VIZSLÁT KAPOTT AJÁNDÉKBA AZ ANGOL LORD

Lapunk tulajdonosának nagypapája, Esmond Cecil Harmsworth, a második Rothermere vikomt egy magyar vizslát kapott ajándékba 1928-ban Bába Károlytól szegedi látogatása alkalmával. „Mint a vadászatnak nagy barátja, mindenkor meg fogom becsülni ezt a nemes állatot” – írta első köszönőlevelében a nyugalmazott szegedi katonatisztnak az angol lord, aki második levelében varázslatosnak nevezte Bicskást, a magyar vizslakölyköt.

SZABÓ C. SZILÁRD

Bába Károlyné nyugalmazott szegedi pedagógus nemrégiben elhunyt férje iratait rendezgetve bukkant két olyan levélre, melyet a lapunkat tulajdonló Daily Mail and General Trust első embere, Jonathan Harmsworth, azaz Lord Rothermere nagypapája írt a tanárnő apósának. Az 1950-ben elhunyt Bába Károly 1928 májusában Esmond Cecil Harmsworthnak egy magyar vizslát ajándékozott szegedi látogatásakor.

A legjobb magyar vizslatenyésztő

Bába Károly az első világháborúban katonaként szolgált és megsebesült Galíciában. A nyugalmazott százados az első világháború után kisvadász- és kutyatenyésztéssel kezdett el foglalkozni. Vadászörökben a mai napig ismert a neve, több könyvet is írt. A ma-

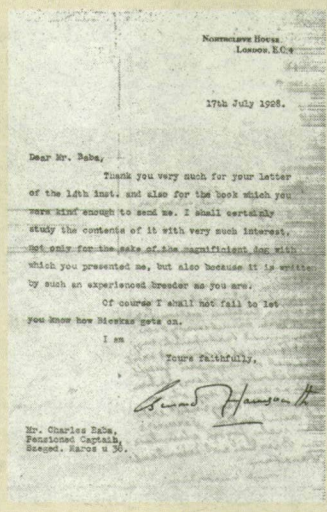
gyar vizsla tenyésztéséről, gondozásáról, gyógyításáról és tanításáról 1928-ban az Endrényi Lajos Nyomda- és Hírlapkiadó Rt.-nél megjelent kötetét nemrégiben újra kiadták - reprint, változtatás nélkül, mert annyira hiteles és időtálló.

Bába Károly az 1920-as években sorra nyerte kutyáival, Sárival és Csintalannal a nemzetközi versenyeket. A nyugalmazott százados az országos vizslaklub még a legjobb magyar vizslatenyésztőnek is megválasztotta.

1928 májusában Esmond Cecil Harmsworth Szegeden járt, és részt vett a Klauzál téren rendezett, 50-60 ezer fős, Trianon elleni tüntetésen. (A lord édesapját, a Daily Mail alapítóját, majd később a leszármazottakat is különös kapocs fűzi hazánkhoz: a sajtómágnás mélyen elítélte a trianoni bé-

A LORD KÖSZÖNŐLEVELE. Kedves Bába Úr! Nagyon szépen köszönöm a 14-i levelét és a könyvet, amit Ön nagyon kedvesen küldött nekem. Nagy érdeklődéssel tanulmányozom majd, és nemcsak a varázslatos kutya kedvéért, hanem azért is, mert egy olyan tapasztalt tenyésztő írta, amilyen Ön. Természetesen beszámolok majd arról, hogy mi a helyzet Bicskással. Tisztelettel, Esmond Harmsworth

keszerződést, és a revízió egyik leghangosabb támogatója volt.) „Tele van a lelkem csodálattal e szép város iránt” - kezdte beszédét a Klauzál téren a második Rothermere vikomt, Esmond Cecil Harmsworth, akit akkor díszdoktorrá avattak a szegedi egyetemen.

Bába Károly kapitány úrnak!

Bába Károlyné a Bicskás névre keresztelt vizslakölyök ajándékozási körülményeiről nem talált dokumentumokat, fotókat, csak a lord két köszönőlevelére bukkant. Az elsőt még abban a hónapban Budapesten fogalmazta és adta postára Esmond Cecil Harmsworth.

„Nagyságos Bába Károly kapitány úrnak! Mélyen tisztelt uram!” - áll a megszólításban. Az 1928. május 22-én kelt levél így folytatódik: „Hálásan köszönöm azt a kedves ajándékot, amellyel engem megtisztelt. Mint a vadászatnak nagy barátja, mindenkor

Esmond Cecil Harmsworth a vadászatnak nagy barátja volt

FOTÓ: DM/IV

meg fogom becsülni ezt a nemes állatot, amely - mint levelében megjegyzi - azokkal a kiváló tulajdonságokkal bír, amelyek az Ön nemzetét is jellemzik: bátorság, kötelességtudás és hűség. Fogadja tisztelt Uram nagyrabecsülésem kifejezését.”

Esmond Cecil Harmsworth 1928. július 17-én Londonból is küldött köszönőlevelet a nyugalmazott szegedi katonatisztnak a Maros utcába (lásd kertes irásunkat).

Bicskás és Betyár

Bába Károlyné elmondása szerint apósa a harmincas években Ricsén és

Kisvárdán volt fővadász Majláth grófnál. 1935-ben szerepelt is az egyik Filmhíradóban - ezt az interneten találta meg a közelmúltban -, amikor külföldieket vadásztatott, és megfújta a vadászkürtöt. Kisvárdáról a második világháború környékén költözött vissza a család Szegedre. A nyugalmazott pedagógus elmondása szerint apósa nagyon jól tudta idomítani a vizslákat. Ő csak Betyárra emlékszik, amelyet megsirattak, amikor meghalt. Bába Károlyné biztos benne, hogy Bicskás is legalább olyan hűségesen szolgálta a lordot, mint ahogy Betyár szolgálta a Bába családot.

Híres gazdi híres ebe

A héten megérkezett Bo, a várva várt washingtoni első kutyakölyök: a fekete-fehér portugál vízikutyát Edward Kennedy szenátor ajándékozta az elnöki családnak. Barack Obama elnök két lánya választotta a kis kutyának nevet Bo Diddle (1928-2008), a legendás afroamerikai gitáros-énekes, a blues és a rock neves előadója után. A két Obama-lány, Malia és Sasha nemcsak a gitáros-énekesre emlékezett a névadással: unokatestvérük macskájának is Bo a neve, és édesanyjuk, Michell Obama apjának beceneve Diddle volt - olvasható a vasárnapi The Washington Postban, amely képpel illusztrált, címdalal, a szomáliai kalózdramáról szóló anyagnál is terjedelmesebb cikkben számolt be a kutyáról. Bo kitűnően alkalmas lesz a fehér házi fogadásokra: szmokingfekete szőre, fehér mellénye és mancsai vannak, pofácskáját kackiás kecskeszakáll díszíti.

SZÍV ERNŐ

Kis beszéd az ágyról, lustálkodásról

Ha az ember rákeres a Wikipédiában az ágy szavára, szép és kimerítő magyarázatokat kap, mert talál a szócikkben alapos történeti és esztétikai áttekintést, illetve számtalan kapcsolódó anyaghoz lehet továbbsasszézni, vagyis most nekem nem szabad olyasmit elmondani, amit már tud, tudhat a nagyra becsült emberiség. Amit én fogok mondani az ágyról, nyilván azt is tudja az emberiség, de így még nem foglalta össze neki senki. Külön öröm, hogy amikor ezt írom, az emberiség fele, de legalább kétmilliárd ember éppen az ágyban van!

Lehetne arról szólni, hogy hány ágyban hálunk bűnös életünk folyamán, hogy melyik volt a legkedvesebb ágyunk, és mi lett vele, hogy tud-e az ágy beszélni, vagy érezni, gondolkodni. Sokat lehetne beszélni a hotelszobák ágyairól is!

Én most arra koncentrálok, melyik az a tevékenység, ami igazán nagyon, nagyon jólesik az ágyban, ami csodásan kellemes cselekedet, és talán sehol máshol olyan jó nem tud lenni, mint ott...

Az alvás?

Ó, nem, nem, hiszen jót, kellemeset aludni, és boldog üvöltéssel ébredni - ami aztán családodot gurgulázásban végződik - bárhol lehet, a szomszéd özvegy néni pagonyában, a csilláros könyvtárteremben, a hivatali munkaasztalnál.

A szerelmeskedés?

Nem, ezt sem fogadhatjuk el helyes, vagy úgymond kielégítő válaszként, mert szerelmeskedni is ezer és ezer helyen lehet, már is eszünkbe juthat a bányalift, aztán a siralomház, az asztal alatti izgalmas terület, a padlás, a templomkert, és mindez a tengernyi

lehetőség miatt lenne rosszabb, mint az ágyban elkövetett, kölcsönös pizsamaszagztatás?!

Akkor az álmodás lenne a legjobb dolog az ágyban?

Ó, hiszen álmodni megint csak annyiféle helyen lehet, virágzó akácerdőben, kősvatagban, vagy egészen egyedül a didergő hivatali sorban, attól remegve, hogy dr. Kenéz né vajon fölpofoz-e az adóhátralék miatt, vagy kinyúl a kisablakon, megpaskolja az arcunkat, megigazítja a gallérunkat, és azt mondja: „Ha most nyomban elmeséli az álmát, akkor adok vissza magának áfát. Ha nem, elveszem magától az ipart, a számlás működést, az egész életet!”

Nagyon kellemes dolog elvaccolni az ágyban. Mindjárt alszunk, de még nem. Még félálomban vagyunk. Éjjel kettő van, már az országtüntetők is nyugovóra tértek, csak egy-két kuka lángol baloldali óvodakertben, már a szomszéd asszony se ütlegeti sikongva a férjét, az ember meg szépen belebújik az ágyba, helyezkedik, forgolódik, sóhajtozik, végül fölveszi a szokásos alvási pozitúráját - sok van, említék is néhányat: a közhelyes magzathelyzet, Jézus a keresztben, Béla gólröme a B középben, ahogy Katika pisil az árokponton, Mancika néni lumbágót kapott, Kovács bácsi szokásos arca esése és úgy maradása a kocsma előtt, stb.

A meghalás a legjobb az ágyban?! Merthogy amikor elalszunk, egy kicsit - jaj, de nagy közhely! - meg is halunk?! Saját ágyban meghalni nyilván nem utolsó dolog. De azért olyan barátot, ismerőst is számon tartunk, aki meghalásra nem az otthonát

használta, meghalni, mint némely házi lények, elment. Kórházba, erdőbe, strandparkba, ki tudja, hová ment.

Nos, valószínűleg minden idők legjobb dolga az ágyban: a lustálkodás! Hanem ám aki azt gondolná, hogy a lustálkodás bűnösen egyszerű emberi tevékenység, az komolyan és szinte megbocsáthatatlanul téved. A lustálkodás éppoly felelősségteljes foglalkozás, mint a bírói ítélethozatal, a vidám magzatelhajtás, vagy a komor tónusú, hörgésekkel és csuklásokkal is díszített ellenzéki interpelláció. A lustálkodásnak különböző szabályai és magánritusai vannak. Lustálkodás közben szigorúan tartózkodni kell a mély, filozofikus gondolatoktól, legfeljebb a sztoikusok és egynémely könnyedebb cinikusok néhány gondolatát lehet és szabad földidézni. Lustálkodás közben nincs hús, de van édes keksz. Nincs bor, de van tea, híg kávé. Lustálkodás közben nem szabad - és nem is illik - orgazmust kapni, illetve adni, szabad viszont incselkedni. Lustálkodás közben nem szabad ráfeküdni a másikra, de szabad csiklandozni őt. Lustálkodás közben nincsen szárnyverdesés, de van tollfújogatás. Lustálkodás közben nem eshet kint az eső, nem lehet szél, az idő minimum kellemes. Lustálkodás közben úgy olvasunk regényt, novellát, újságot, hogy nem gondolunk végző morális és egzisztenciális alapelvekre. Lustálkodás közben úgy olvasunk, hogy feltesszük magunknak, holnap talán egy sorra sem emlékszünk az egészről, csak arra, hogy jó volt. Lustálkodás közben nem ehetünk rántottát, de főtt tojást piritóssal igen. Lustálkodás közben nem akarjuk megmenteni a végveszélybe jutott hont, ellenben lustán eszünkbe juthat, hogy talán azoktól kellene megmenteni, akik mindenáron meg akarják menteni. Lustálkodni nem lehet kényelmetlen ágyban.

Végezetül pedig, ha valami nem stimmel az ágyunkkal, arra is gondolhatunk, hogy igazából mégsem ő a kényelmetlen. Hanem mibennünk az összegyűrt, megszagtatott, kilyukasztgatott, összepiszkolt lélek. Mert kényelmetlen lélekkel lustálkodni, hiába vagyunk csaknem hétmilliárdan, még senkinek, egyetlen lusta, mihaszna földlakónak sem sikerült!